

Mål C-866/19

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

27 november 2019

Hänskjutande domstol:

Sąd Najwyższy (Högsta domstolen, Polen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

19 september 2019

Klagande:

SC

Motpart:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (socialförsäkringsmyndighet, första avdelningen i Warszawa, enheten för internationella avtal)

Saken i det nationella målet

Förfarande i målet SC mot Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych (socialförsäkringsmyndighet, första avdelningen i Warszawa, enheten för internationella avtal) angående pensionsbeloppsberäkning.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Syfte: Tolkning av artikel 52.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen.

Rättslig grund: Artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

Ska artikel 52.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen tolkas så,

a) att den behöriga institutionen ska – i enlighet med nationell rätt – ta hänsyn till icke-avgiftsperioder vars längd inte överstiger 1/3 av de avgiftsperioder som fullgjorts på grundval av nationell rätt och andra medlemsstaters lagstiftning, både vid fastställandet av det teoretiska förmånsbeloppet (led i) och det faktiska förmånsbeloppet (led ii); eller

b) att den behöriga institutionen ska – i enlighet med nationell rätt – ta hänsyn till icke-avgiftsperioder vars längd inte överstiger 1/3 av de avgiftsperioder som fullgjorts på grundval av nationell rätt och andra medlemsstaters lagstiftning, endast vid fastställandet av det teoretiska förmånsbeloppet (led i) men inte vid fastställandet av det faktiska förmånsbeloppet (led ii); eller

c) att den behöriga institutionen vid fastställandet av det teoretiska förmånsbeloppet (led i) och det faktiska förmånsbeloppet (led ii) inte ska ta hänsyn till de försäkringsperioder som fullgjorts i en annan medlemsstat vid beräkningen av den gräns för icke-avgiftsperioder som föreskrivs i nationell rätt?

Anförda unionsbestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1) (nedan kallad förordning nr 883/2004).

Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 392, 1971, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) (nedan kallad förordning nr 1408/71).

Beslut nr H6 av den 16 december 2010 om tillämpningen av vissa principer för sammanläggning av perioder enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT C 45, 2011, s. 5) (nedan kallat beslut H6).

Anförda nationella bestämmelser

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych I (lag av den 17 december 1998 om ålderspensioner och andra pensioner som betalas av socialförsäkringskassan (Dz. U., 2018, pos. 1270), i dess ändrade lydelse (nedan kallad lagen om ålderspension).

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Den 24 februari 2014 beslutade Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (socialförsäkringsmyndighet, första avdelningen i Warszawa, enheten för internationella avtal) (nedan kallad pensionsmyndigheten), med stöd av bestämmelserna i lagen om ålderspension och i förordning nr 883/2004, att ålderspension skulle betalas till SC (den försäkrade) från och med den 5 november 2013.
- 2 Vid fastställandet av vederbörandes rätt till ålderspension har pensionsmyndigheten tillämpat följande metod. För det första fastställde pensionsmyndigheten de polska avgiftsperioderna (104 månader). För det andra beaktade pensionsmyndigheten i försäkringsperioden de polska icke-avgiftsperioderna i en utsträckning som motsvarar 1/3 av de polska avgiftsperioderna (34 månader). Med hänsyn till att den försäkrade inte uppnått den minsta försäkringsperioden på grundval av polska försäkringsperioder lade pensionsmyndigheten, utöver de nationella försäkringsperioderna, för det tredje till de avgiftsperioder som fullgjorts i Nederländerna (269 månader) vid fastställandet av vederbörandes pensionsbelopp.
- 3 Den på detta sätt fastställda försäkringstiden (nationella avgiftsperioder + nationella icke-avgiftsperioder + utländska avgiftsperioder) beaktades därefter vid beräkningen av det teoretiska förmånsbeloppet enligt artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004. Därefter beräknades det faktiska förmånsbeloppet i följande proportion: 138 månaders polska försäkringsperioder (avgiftsperioder och icke-avgiftsperioder uppgående till 1/3 av nationella avgiftsperioder) i proportion till de totala 407 månader med polska och utländska (nederländska) försäkringsperioder. På grundval av detta beräknade man att utifrån det teoretiska förmånsbeloppet på 974,78 złoty (PLN) skulle den försäkrade erhålla pension motsvarande 33,9 procent av detta belopp, nämligen 335,81 złoty (PLN).
- 4 SC överklagade detta beslut och yrkade bland annat att polska icke-avgiftsperioder skulle beaktas i högre utsträckning. Sąd Okręgowy w Warszawie (Regiondomstolen i Warszawa, Polen) ogillade överklagandet i dom av den 19 november 2015.
- 5 SC överklagade domen från Sąd Okręgowy w Warszawie (Regiondomstolen i Warszawa). Sąd Apelacyjny w Warszawie (Appellationsdomstolen i Warszawa, Polen) – i dom av den 9 augusti 2017 samt med hänvisning till EU-domstolens dom av den 3 mars 2011, Tomaszewska (C-440/09, EU:C:2011:114) (nedan kallad domen i målet Tomaszewska) – ändrade den överklagade domen på så sätt att vid beräkningen av den försäkrades pensionsbelopp beaktade domstolen icke-avgiftsperioder i en omfattning som motsvarar 1/3 av de avgiftsperioder som beräknats såsom summan av de avgiftsperioder som fullgjorts i Polen och i Nederländerna.

- 6 Pensionsmyndigheten överklagade den dom som meddelats av Sąd Apelacyjny w Warszawie (Appellationsdomstolen i Warszawa), i den mån som nämnda domstol förpliktade pensionsmyndigheten att vid beräkningen av SC:s pensionsförmån enligt artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 i högre utsträckning beakta den försäkrades polska icke-avgiftsperioder.

Parternas huvudargument

- 7 SC har gjort gällande att pensionsmyndigheten gjorde fel då den vid beräkningen av SC:s pension underlät att tillämpa artikel 45 i förordning nr 1408/71, såsom denna bestämmelse tolkats av EU-domstolen i domen i målet Tomaszewska. Pensionsmyndigheten tog nämligen hänsyn endast till icke-avgiftsperioder i en omfattning motsvarande 1/3 av de avgiftsperioder som fullgjorts i Polen; enligt domen i målet Tomaszewska borde pensionsmyndigheten emellertid ha tagit hänsyn till dessa perioder i en omfattning motsvarande 1/3 av samtliga de avgiftsperioder som SC fullgjort i Polen och i Nederländerna.
- 8 Pensionsmyndigheten har däremot för det första gjort gällande att tolkningen av artikel 45 i förordning nr 1408/71 inte äger tillämpning i detta mål. För att den försäkrade ska få rätt till pension räckte det nämligen att – utöver de polska försäkringsperioderna (såväl avgiftsperioder som icke-avgiftsperioder motsvarande 1/3 av nationella avgiftsperioder) – beakta försäkringsperioder som fullgjorts i en annan medlemsstat. Pensionsmyndigheten anser att domen i målet Tomaszewska äger tillämpning endast om det – efter tillämpning av metoden för beräkning av försäkringsperioden i förevarande fall – visar sig att den försäkrade inte nått upp till den minsta försäkringsperiod som erfordras. Det är endast då som det är möjligt att addera utländska avgiftsperioder till de nationella avgiftsperioderna, och den maximala andelen inhemska icke-avgiftsperioder (1/3 av avgiftsperioderna) kan beräknas på grundval av sammanlagda (inhemska och utländska) försäkringsperioder. För det andra avser domen i målet Tomaszewska tolkningen av artikel 45.1 i förordning nr 1408/71 (motsvarigheten till artikel 6 i förordning nr 883/2004) och inte artikel 46.2 i förordning nr 1408/71 (motsvarigheten till artikel 52 i förordning nr 883/2004). Den i domen i målet Tomaszewska företagna tillämpningen och tolkningen av artikel 45.1 i förordning nr 1408/71 skulle för det tredje medföra att fler polska icke-avgiftsperioder beaktas än vad som är fallet enligt polska bestämmelser, vilket i sin tur *dels* skulle leda till en ökning av det polska socialförsäkringssystemets bidrag till den försäkrade, *dels* till en minskning av finansieringen av den förmånen i socialförsäkringssystemet i andra medlemsstater till vilket den försäkrade betalat avgifter under längre tid än till det polska systemet. Vidare framgår det av punkt 2 i beslut H6 att de perioder som rapporterats av socialförsäkringsmyndigheter i andra medlemsstater ska läggas samman utan beaktande av deras värde, vilket betyder att den polska socialförsäkringsmyndigheten inte kan åläggas att beakta fler polska försäkringsperioder (medelst tillägg av utländska försäkringsperioder) än vad som föreskrivs i nationell rätt.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 9 Enligt Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) kan artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 tolkas på de tre sätt som återspeglas i tolkningsfrågan.
- 10 Det första tolkningsalternativet grundar sig på domen i målet Tomaszewska. Det följer av den domen att artikel 45.1 i förordning nr 1408/71 ska tolkas så, att ”vid fastställandet av den minsta försäkringsperiod som krävs enligt nationell rätt för att en migrerande arbetstagare ska förvärva rätt till ålderspension ska den behöriga institutionen i den berörda medlemsstaten, när den fastställer den övre gränsen för andelen perioder då avgifter inte erlagts i förhållande till avgiftsperioder i enlighet med lagstiftningen i denna medlemsstat, beakta samtliga försäkringsperioder som fullgjorts under den migrerande arbetstagarens yrkeskarriär, inbegripet försäkringsperioder som fullgjorts i andra medlemsstater”. Även Sąd Apelacyjny w Warszawie (Appellationsdomstolen i Warszawa) använde sig av detta resonemang i syfte att fastställa de belopp som avses i artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004.
- 11 Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) påpekar att enligt artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 är det teoretiska beloppet för förmånen lika med den förmån som den berörda personen skulle kunna göra anspråk på om alla försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i de andra medlemsstaterna hade fullgjorts enligt den lagstiftning som tillämpats av den behöriga institutionen vid tidpunkten för utbetalningen av förmånen. Enligt Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) återger nämnda bestämmelse i förordning nr 883/2004 den lösning som valts i artikel 45.1 i förordning nr 1408/71 (nu artikel 6 i förordning nr 883/2004). Detta innebär att den kan tolkas i enlighet med de skäl som angetts i domen i målet Tomaszewska.
- 12 Ordalydelsen i artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 anger uttryckligen att vid beräkningen av det teoretiska beloppet för förmånen ska en rättslig fiktion tillämpas; enligt denna rättsliga fiktion ska alla försäkringsperioder som fullgjorts i andra medlemsstater behandlas som om de hade fullgjorts i Polen. Eftersom man i polska bestämmelser använder sig av en lösning där avgiftsperioderna räknas först, och det är först då som den övre gränsen på 1/3 av icke-avgiftsperioder bestäms, skulle den rättsliga fiktionen, om den godtas, och tillämpningen av skälen i domen i målet Tomaszewska, leda till slutsatsen att polska och nederländska avgiftsperioder ska läggas samman, och det är först därefter som 1/3 av avgiftsperioderna ska beräknas som den övre gränsen för polska icke-avgiftsperioder. Därigenom höjs det teoretiska beloppet för förmånen, eftersom den sammanlagda försäkringsperiod som beaktas vid beräkningen blir längre.
- 13 I förevarande fall skulle detta innebära att den sammanlagda försäkringsperioden förlängdes från 407 månader till 445 månader (104 månader då avgifter erlagts + 72 månader då avgifter inte erlagts med tillämpning av 1/3-gränsen beräknad utifrån polska och nederländska avgiftsperioder, det vill säga 373 månader + 269 månader då avgifter erlagts i Nederländerna).

- 14 Om detta resonemang tillämpas i målet skulle det innebära en ökning av det antal polska icke-avgiftsperioder som kan beaktas. Därigenom skulle även ”längden på de försäkringsperioder” som fullgjorts i Polen öka i förhållande till den sammanlagda längden av de försäkringsperioder som fullgjorts enligt polsk och nederländsk rätt (artikel 52.1 b ii) i förordning nr 883/2004) från 138 månader (104 månader då avgifter erlagts + 34 månader då avgifter inte erlagts) till 176 månader (104 månader då avgifter erlagts + 72 månader då avgifter inte erlagts). Följaktligen skulle även den polska institutionens deltagande (som en del av den pro rata-beräknade förmånen) öka från 33,9 procent till 39,5 % (i stället för 138 av 407 månader skulle det bli 176 av 445 månader). Följaktligen skulle den försäkrade erhålla en större förmån från den behöriga polska institutionen.
- 15 Denna tolkning av artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 kräver att man antar att domen i målet Tomaszewska inte enbart är tillämplig på förvärv av rätten till en förmån, utan även på det sätt på hur förmånen ska beräknas. Detta antagande vinner stöd i att man på så sätt skulle upprätthålla en enhetlighet mellan, å ena sidan, reglerna för bestämmande av den försäkringsperiod som erfordras för att någon ska få rätt till en förmån och, å andra sidan, reglerna för bestämmande av försäkringsperioden vid beräkningen av hur stor förmån som ska utgå.
- 16 Eftersom det i EU-domstolens rättspraxis redan har slagits fast att formuleringen ”såsom perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar” i artikel 45 i förordning nr 1408/71 (nu artikel 6 i förordning nr 883/2004) ska tolkas så, att den polska pensionsmyndigheten ska ta hänsyn till polska icke-avgiftsperioder högst upp till 1/3 av polska och utländska avgiftsperioder, ska den analoga formuleringen i artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 (”om alla de försäkrings[perioder] som har fullgjorts enligt lagstiftningen”) tolkas på samma sätt. I båda fallen rör det sig nämligen om en rättslig fiktion enligt vilken försäkringsperioder som fullgjorts i andra medlemsstater likställs med försäkringsperioder som fullgjorts i Polen.
- 17 En sådan tolkning av artikel 52 i förordning nr 883/2004 förefaller ha lämnats av EU-domstolen i punkt 42 i domen av den 7 december 2017, Zaniewicz-Dybeck (C-189/16, EU:C:2017:946). Enligt nämnda dom följer det av motsvarande bestämmelse i förordning nr 1408/71 att den behöriga institutionen ska beräkna det teoretiska beloppet för den förmån som personen har rätt till ”som om alla de arbetsperioder som personen fullgjort i olika medlemsstater hade fullgjorts i den behöriga institutionens medlemsstat”. I andra domar har EU-domstolen använt sig av formuleringen ”som om försäkringstagaren endast har varit yrkesverksam i medlemsstaten i fråga” (dom av den 21 juli 2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, punkt 27; av den 21 februari 2013, Concepción Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, punkt 41; av den 26 juni 1980, Menzies, 793/79, EU:C:1980:172, punkt 10).
- 18 EU-domstolen har även slagit fast att principen om nationell behandling inte innebär att perioder som erkänts såsom försäkringsperioder i en annan medlemsstat (t.ex. militärtjänst, dom av den 15 december 1993, Fabrizio

m.fl./Office national des pensions, C-113/92, EU:C:1993:930, punkt 25) ska undantas från försäkringsperioden även om sådan perioder inte beaktas i den medlemsstat där den behöriga institutionen finns. Denna ståndpunkt skulle *e contrario* kunna leda till att hänsyn ska tas till polska icke-avgiftsperioder i en omfattning som är större än den som följer av nationell lagstiftning.

- 19 Denna tolkning av artikel 52 i förordning nr 883/2004 kan också vinna stöd i den allmänna rättsprincip som EU-domstolen tillämpat vid tolkningen av nämnda förordning; enligt denna princip ska bestämmelserna i denna förordning tolkas mot bakgrund av det mål som anges i artikel 45 FEUF (före detta artikel 39 [48] EG). Detta mål innebär att ”migrerande arbetstagare inte ska drabbas av en försämring av de sociala trygghetsförmånerna därför att de har utövat sin rätt till fri rörlighet” (dom av den 21 februari 2013, Concepción Salgado Gonzalez, C-282/11, EU:C:2013:86, punkt 43 och där angiven rättspraxis), vilket i sin tur innebär att samordningsregler inte får tillämpas på så sätt att den migrerande arbetstagarens situation försämras (dom av den 17 december 1998, Aristóteles Grajera Rodriguez, C-153/97, EU:C:1998:615, punkt 17; av den 9 oktober 1997, Antonio Naranjo Arjona, C-31/96, C-32/96 och C-33/96, EU:C:1997:475, punkt 22; av den 9 augusti 1994, Reichling/INAMI, C-406/93, EU:C:1994:320, punkterna 21–24).
- 20 Vidare har Sąd Najwyższy (Högsta domstolen) påpekat att EU-domstolen redan har slagit fast att syftet med artikel 46 i förordning nr 1408/71 är att tillförsäkra arbetstagaren det teoretiska maxbelopp som han skulle kunna göra anspråk på om alla försäkringsperioder hade fullgjorts i den ifrågavarande staten (dom av den 21 juli 2005, Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, punkt 28). Fullföljandet av detta syfte innebär emellertid att det är nödvändigt att beakta icke-avgiftsperioder i förhållande till det sammanlagda antalet avgiftsperioder som fullgjorts enligt den behöriga institutionens socialförsäkringslagstiftning och i övriga medlemsstater (dom av den 18 februari 1992, Antonietta Di Prinzio, C-5/91, EU:C:1992:76, punkt 56).
- 21 Det andra tolkningsalternativet grundar sig på antagandet att domen i målet Tomaszewska endast delvis påverkar tolkningen av artikel 52 i förordning nr 883/2004. EU-domstolens resonemang i den domen är nämligen tillämpligt endast när det teoretiska beloppet (artikel 52.1 b i) i förordning nr 883/2004) fastställs, eftersom det i denna bestämmelse uttryckligen föreskrivs att det teoretiska beloppet ska beräknas på grundval av en rättslig fiktion som går ut på att den försäkrade har fullgjort alla de försäkringsperioder som ska beaktas i Polen. Detta resonemang är emellertid inte tillämpligt vid beräkningen av det reella beloppet. Detta tolkningsalternativ förutsätter emellertid att artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 tolkas på ett sådant sätt att proportionerna mellan de belopp som betalas av institutionerna i de båda medlemsstaterna fastställs genom att försäkringsperioden från varje medlemsstat inräknas separat (i enlighet med de bestämmelser som gäller i dessa medlemsstater), där den försäkrade har varit ansluten till socialförsäkringssystemet, samt med tillämpning av olika regler beträffande det teoretiska beloppet och det faktiska beloppet.

- 22 En sådan tolkning av artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 kan vinna stöd i den omständigheten att bestämmelsen innebär att hänsyn tas endast till försäkringsperioder som fullgjorts enligt den behöriga institutionens nationella lagstiftning (i förevarande fall polsk lagstiftning). Dessa perioder ska därefter jämföras med den totala längden av de försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i alla de medlemsstater som den försäkrade var ansluten till under sin yrkeskarriär.
- 23 Denna tolkning kan framstå som kontroversiell. Tolkningen innebär nämligen att olika regler uppställs för bestämmandet av den försäkringstid som beaktas vid beräkningen av pensionens teoretiska belopp och vid beräkningen av pensionens faktiska belopp. Vid beräkningen av det teoretiska beloppet för pensionen ska de nationella och utländska avgiftsperioderna läggas ihop vid beräkningen av taket för nationella icke-avgiftsperioder som kan komma att beaktas. Vid beräkningen av det faktiska beloppet för pensionen ska emellertid den sammanlagda försäkringsperioden endast innefatta de försäkringsperioder som fullgjorts enligt varje medlemsstats lagstiftning, varvid dessa perioder beräknas separat. I förevarande fall skulle försäkringsperioden – vid beräkningen av det teoretiska beloppet – ha varit 445 månader, medan den endast skulle ha varit 407 månader vid beräkningen av det faktiska beloppet. Det teoretiska pensionsbeloppet och det belopp som den polska pensionsmyndigheten faktiskt betalat ut skulle öka. Emellertid har avgifterna till det polska socialförsäkringssystemet för finansiering av vederbörandes pensionsförmån inte ökat, eftersom grunden därför endast skulle ha varit 33,9 procent i stället för 39,5 procent enligt det första tolkningsalternativet.
- 24 Denna tolkning av artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 skulle kunna vinna stöd i EU-domstolens uttalanden i domen av den 26 juni 1980, *Menzies* (793/79, EU:C:1980:172). I punkt 12 däri uttalade EU-domstolen att vissa försäkringsperioder ska beaktas vid beräkningen av den teoretiska förmånen men inte vid beräkningen av den faktiska förmånen (se även dom av den 3 oktober 2002, *Angel Barreira Pérez*, C-347/00, EU:C:2002:560, punkt 32).
- 25 Det tredje tolkningsalternativet förutsätter slutligen att domen i målet *Tomaszewska* endast är tillämplig när det gäller förvärv av pensionsrättigheter men inte vid beräkningen av pensionsbeloppet. Därvid ska försäkringsperioder som fullgjorts i en annan medlemsstat inte alls beaktas vid beräkningen av den gräns (1/3 av avgiftsperioderna) avseende icke-avgiftsperioder som får beaktas vid beräkningen av pensionsförmånen.
- 26 Ett sådant synsätt – vilket förespråkas i målet av pensionsmyndigheten – kan vinna stöd i den åtskillnad som EU-domstolen gjort mellan, å ena sidan, reglerna för förvärv av pensionsrättigheter och, å andra sidan, reglerna för beräkning av pensionsbeloppet (dom av den 12 september 1996, *Lafuente Nieto mot Instituto Nacional de la Seguridad Social och Tesorería General de la Seguridad Social*, C-251/94, EU:C:1996:319, punkt 49), men även i punkt 2 i beslut H6. Såväl

ovannämnda dom som ovannämnda beslut meddelades emellertid innan domen i målet Tomaszewska avkunnades.

- 27 Ett argument till stöd för det tredje tolkningsalternativet skulle kunna vara att artikel 6 i förordning nr 883/2004 (vilken motsvarar artikel 45.1 i förordning nr 1408/71) föreskriver att försäkringsperioder i en annan medlemsstat ska beaktas ”i nödvändig utsträckning”. Eftersom principen är att dessa perioder ska beaktas av den behöriga institutionen i en medlemsstat endast ”i nödvändig utsträckning”, kan det antas att domen i målet Tomaszewska endast ska tillämpas i sådana situationer där den försäkrade inte har rätt till pension på grundval av separat beräknade avgiftsperioder och icke-avgiftsperioder från varje medlemsstat där vederbörande varit försäkrad. I förevarande mål har den försäkrade emellertid förvärvat rätt till pension, utan att det är nödvändigt att använda den beräkningsmetod för försäkringsperioder som EU-domstolen tilläppligt i domen i målet Tomaszewska; det var således inte nödvändigt att beakta försäkringsperioden i en annan medlemsstat för beräkningen av den period som krävs för att vederbörande ska få rätt till pension. Artikel 52.1 b i förordning nr 883/2004 kan i detta fall tolkas på så sätt att den innebär att – då det inte är nödvändigt att beakta en försäkringsperiod från en annan medlemsstat för att förvärva rätt till ålderspension – försäkringsperioden inte beaktas vid bestämmandet av längden på den nationella försäkringsperioden (såsom summan av de nationella avgiftsperioderna och de nationella icke-avgiftsperioderna upp till högst 1/3 av sammanlagda nationella och utländska avgiftsperioder).

ARBETSDOMSTOLEN